

[H. C. Toft.]

nødvendighed, bl. a. af hensyn til brødkornsorteringen.

Mange havde ventet, at den sidste år gennemførte foderkornsortering ville virke som en dæmper på svineproduktionen, at ordningen ville blive noget i retning af en regulator. De sidste svinetællinger viser imidlertid, at vi nu er nået op på en sådan bestand, at vi skal helt tilbage til 1931 for at finde en bestand af tilsvarende størrelse, så meget regulator har der altså ikke været i ordningen.

Spørger man så, hvorfor det er gået sådan, står det for mig således, at den prispolitik, der har været ført af slagterierne, i nogen måde må bære skylden derfor. Man har så nogenlunde søgt at holde en jævn pris gennem lang tid og derfor i en periode opsamlet en pulje på op imod 50 mill. kr. På denne baggrund ræsonnerer mange landmænd, at prisen må kunne holde længe endnu, idet der jo er en stor pulje at tære på. Man giver produktionen gas, træder speederen i bund, og vi får så den store forøgelse af bestanden, som måske om nogle måneder kan blive vor hovedpine; det vil måske vise sig, at vi ikke blot har trådt speederen i bund, men trykket den gennem bundbrædderne med det resultat, at end ikke puljen kan slå til til at holde prisen på en nogenlunde højde.

Jeg forstår så udmærket meningen med denne politik, men i det øjeblik man lader den økonomiske regulator træde ud af funktion, ved at man så nogenlunde følger svingningerne i markedsprisen, forsvinder også den naturlige regulator af produktionsstørrelse.

Med de forventede store svineslagtninger åbner sig muligheden for, at priserne kan dumpe ned på 3 kr. 80 øre og derunder, så det kan blive aktuelt at skulle nedsætte afgifterne på kornet med 1 kr. for hver 10 øre, prisen er under 3 kr. 80 øre.

Med den ændring, der på dette område er sket i forhold til sidste år, hvor reguleringen først satte ind ved et tab på 15 øre under 3 kr. 65 øre med 1 kr. pr. 100 kg, vil den nye lovs virkning som regulator på produktionen efter min opfattelse være sat helt ud af spillet, og dette forhold synes jeg derfor vi må drøfte i det udvalg, der bliver nedsat.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om de afgifter på foderkorn, som nu fastsættes, idet man jo forhøjer afgiften på milocorn med 2 kr. med øjeblikkelig virkning. Jeg forstår slagteriernes ønske om en vis begrænsning i importen af denne vare, da den ikke virker kvalitetsfremmende ved brug af for store mængder, men når man nu ønsker at gennemføre forhøjelsen af afgiften på milocorn med øjeblikkelig virkning fra lovens ikrafttræden, vil jeg i hvert fald vende mig mod det princip, at man først gennemfører en ordning for et høstår, altså for 1958-59, og så inden dette års udgang laver loven om. Når folketinget vedtager en lov med så begrænset løbetid som et år, må befolkningen også kunne forvente, at denne lov virkelig får denne løbetid.

Begrundelsen for kornordningens gennemførelse sidste år og også i år var denne, at man skulle sikre de likviditetssvage landboere en nogenlunde pris, også umiddelbart efter høsten, fordi de mange gange var i den nødsituation at måtte sælge kornet på dette tidspunkt. Men det er jo netop overvejende de samme personer, disse likviditetssvage landmænd, som solgte kornet umiddelbart efter høsten, der nu ved høstårets slutning står som købere og bl. a. også er købere af dette milocorn. Det er således netop de personer, man ville bistå, man nu falder over og lader betale den højere afgift.

Endvidere går det ud over de handlende, som i den gode og rigtige tro, at kornloven gjaldt til næste høst, netop har disponeret sådan, at de kunne skaffe landmændene også de billigste produkter. De kommer nu til at brænde inde med deres lager, idet landmændene efter forhøjelsen af afgiften på milocorn ikke vil være købere dertil i samme omfang som før, og importørerne vil derved få et tab, idet de får en lagerophobning gennem længere tid.

Vi ønsker af begge de nævnte grunde i det kommende udvalg at virke for, at bestemmelserne om afgift på milocornet først træder i kraft efter det nye høstårs begyndelse.

Som noget nyt indeholder det foreliggende lovforslag forslag om en ordning med hensyn til mælkepulver, hvorom der er modstridende interesser mellem mejerierne og slagterierne. Jeg kan tilsige en velvillig